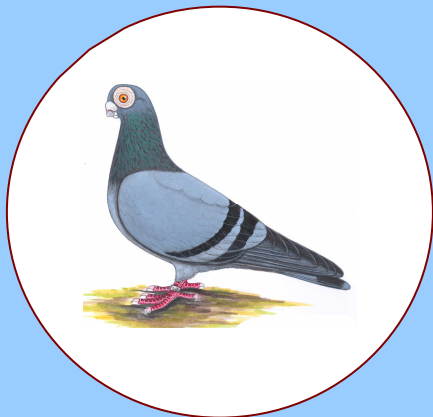

Brodawczaki

Grupa II

Opracowanie: Karol Jasionica

Bagdeta czeska (EE 110)

N: Böhmsche Bagdette, F: Bagadais de Bohême, A: Bohemian Bagdad

Pochodzenie: Wschodnie Czechy, głównie okolice Pardubic i Holic. Dawniej znana była indykiem pardubickim. Za rasę została uznana w 1941 roku.

Charakterystyka ogólna: Relatywnie silny, średniej wielkości gołąb, o dobrej lotności, żerujący na polach charakterystycznych cechach głowy, głównie dzioba i brwi oraz o szerokiej gamie kolorów i rysunków.

Głowa w stosunku do całego korpusu jest relatywnie wielka, czoło lekko wypukłe i tworzy z ciemieniem oraz potylicą łagodny łuk; głowa jest szeroka (26 do 32 mm), patrząc z góry oraz z boku tworzy tępy klin; znana jest także odmiana czubata.

Oczy dość duże, o perłowej tęczówce, u białych i bocianich ciemne, małe czerwone żyłki u łuskowatych dopuszczalne.

Brwi rozwinięte, o delikatnej strukturze, karminowoczerwone, na całym obwodzie jednakowo szerokie, nie wystają ponad ciemię.

Dziób u nasady szeroki, silny, tępy i klinowaty, średniej długości, obie jego części jednakowo zbudowane, u nasady różowy; u czarnych i niebieskich, z wyjątkiem bocianich, jest relatywnie ciemny; muszka na górnej części dzioba dopuszczalna; woskówki delikatne, nie za duże, w kształcie serca, biało przypudrowane; mogą poniżej dzioba tworzyć się małe brodawki.

Szyja u podstawy szeroka, średniej długości, w kierunku głowy zwężająca się, bez żyły.

Plecy relatywnie szerokie, lekko opadające.

Pierś szeroka, zaokrąglona i głęboka.

Skrzydła umiarkowanie długie, szerokie, spoczywają na ogonie, nie sięgają końca ogona, mocno przylegające do korpusu.

Nogi średniej długości, czerwone, nieupierzone, pazurki jasne, u zarnych i niebieskich (z wyjątkiem bocianich) ciemne.

Ogon zwarty, jest przedłużeniem linii grzbietu, nie dotyka ziemi.

Upierzenie: sprężyste, gęste i mocno przylegające.

Kolory i rysunek: Kolory możliwie czyste, równo miernie rozłożone. Przy ocenie nie odgrywają decydującej roli. U białopasiastych, pasy niezbyt ostre (nie takie jak u klasycznych białopasiastych). U jednobarwnych lotki 1. rzędu i sterówki w ogonie stwarzają problemy, z powodu występowania faktuora, powodującego oszronienie upierzenia (grizzlifaktor). Dopuszcza się jednak gołębie z nieco oszronionymi lotkami i sterówkami.

Biały, czarny, kawowy (dun), niebieski z pasami, niebieski grochowy, brązowy, khaki, czerwony recesywny, żółty recesywny.

Bocianie (čapkové): występują w kolorze czarnym, brązowym, niebieskim, niebieskim z czarnymi pasami, khaki oraz czerwone i żółte recesywne. Kolorowe są tarcze skrzydeł oraz ogon i klin. Pozostałe upierzenie jest białe (także lotki). Kolor biały sięga głęboko na tarcze (serce). Łuskowate (pigři) [fladrowane]: czarne, brązowe, szarobrzazowe, niebieskie, czerwone i żółte. Górna część głowy i szyi jest kolorowa, bez rysunku. Pozostałe części upierzenia łuskowate. Przednia część tarczy skrzydeł jest bardziej kolorowa. Pióra są kolorowo obrzeżone. Dolna część korpusu jaśniejsza. Białopasiaste (heterozygoty ze względu na faktor pencil): czarne, kawowe (dun), brązowe, khaki, niebieskie, czerwone recesywne i żółte recesywne. Pasy nie są w pełni białe i dość wyraźne.

Wady: **Małe:** Niewielkie wady głowy i dzioba, długie skrzydła i ogon. Lekko przekrwione tęczówki, brwi o nieregularnym kształcie, przerośnięte woskówki. Słabe upierzenie, nie przylegające do korpusu, niskie lub długie i ugięte nogi. U czubatych wysoki lub za niski czubek. Pióra na stopach i palcach. Niewielkie braki w kolorze i rysunku. **Duże:** Kanciasta, płaska, wąska głowa, dziób mały, słaby lub długi i zbyt ciemny. Żółte tęczówki lub dużo czerwonych żyłek w tęczówce. Blade, grube i przerośnięte brwi, drobny i wąski korpus. Duże braki w rysunku.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – głowa – postawa – oczy i brwi – dziób i woskówki – kolor i rysunek.

Obrączka
numer 9
II – 2011

Rys. wg wzorca czeskiego
Grafika: MU

Bagdeta francuska (EE 107)

N: Französische Bagdette, F: Bagadais Francais, A: French Bagdad

Pochodzenie: Francja.

Charakterystyka ogólna: Gołąb ciężki, o dostojnej i wysokiej figurze, o muskularnym korpusie, z długą szyją, o poziomej postawie, poziomo noszonej szyi, o słabym upierzeniu.

Głowa przednia część głowy dosyć wydłużona, tylna część głowy mocno opadająca, płaska i wąska, patrząc z przodu w kształcie klina, czoło płaskie.

Oczy duże, o żywym wyrazie, nieco wypukłe, perłowe, u białych i plamistych dopuszczalne ciemne. **Brwi** szerokie, krwistoczerwone, o delikatnej strukturze, dobrze przylegające.

Dziób długi i mocny, dolna część dzioba tej samej grubości co górna, u wszystkich odmian jasny, u niebieskich, czarnych, płowych i plamistych dopuszcza się ciemniejszy koniec dzioba. Ale czysty dziób jest pożądany. **Woskówki** długie i płaskie, bez zgrubień.

Szyja czym dłuższa tym lepsza, w ramionach wąska, nieco wygięta w środkowej części, z guzem bagdetyowym, ramiona mocno i kanciasto wysunięte.

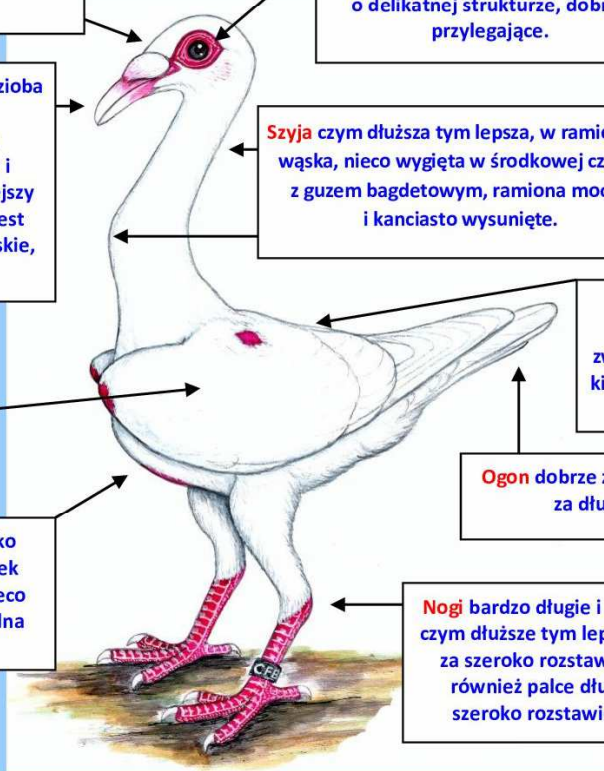
Skrzydła średniej długości, dobrze zwarte, nieco podniesione, luźno przylegające, przy piersi nieco wysunięte do przodu.

Plecy nieco puste i zwężające się w kierunku ogona.

Pierś szeroka i lekko zaokrąglona, mostek nieco wystający, nieco słabo rozwinięta tylna część korpusu.

Ogon dobrze zwarty, nie za długi.

Nogi bardzo długie i mocne, czym dłuższe tym lepsze, nie za szeroko rozstawione, również palce długie i szeroko rozstawione.

Upierzenie: niezbyt bogate, lecz mocne, na mostku i ramionach prześwitujące.

Kolory i rysunek: Czarny, biały, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, grochowy niebieski, niebieskoptowy, czerwonoptowy, żółtopłowy; plamiste w tych samych kolorach. Kolory czyste, intensywne, pożądane z bogatym połyskiem (nie jest to jednak jedyne kryterium).

Duże wady: Za słaby korpus, cienki, szpiczasty i cienki dziób, szorstkie woskówki, mocno odstające czoło, wyraźnie widoczne płaskie ciemie, wyraźna żyła, brak guza bagdetyowego, krótka i mocna szyja, krótkie lub iksowate nogi, blade brwi.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – głowa i dziób – ukształtowanie szyi – postawa – figura – kolor upierzenia.

Obrączka
numer 9
II – 2002

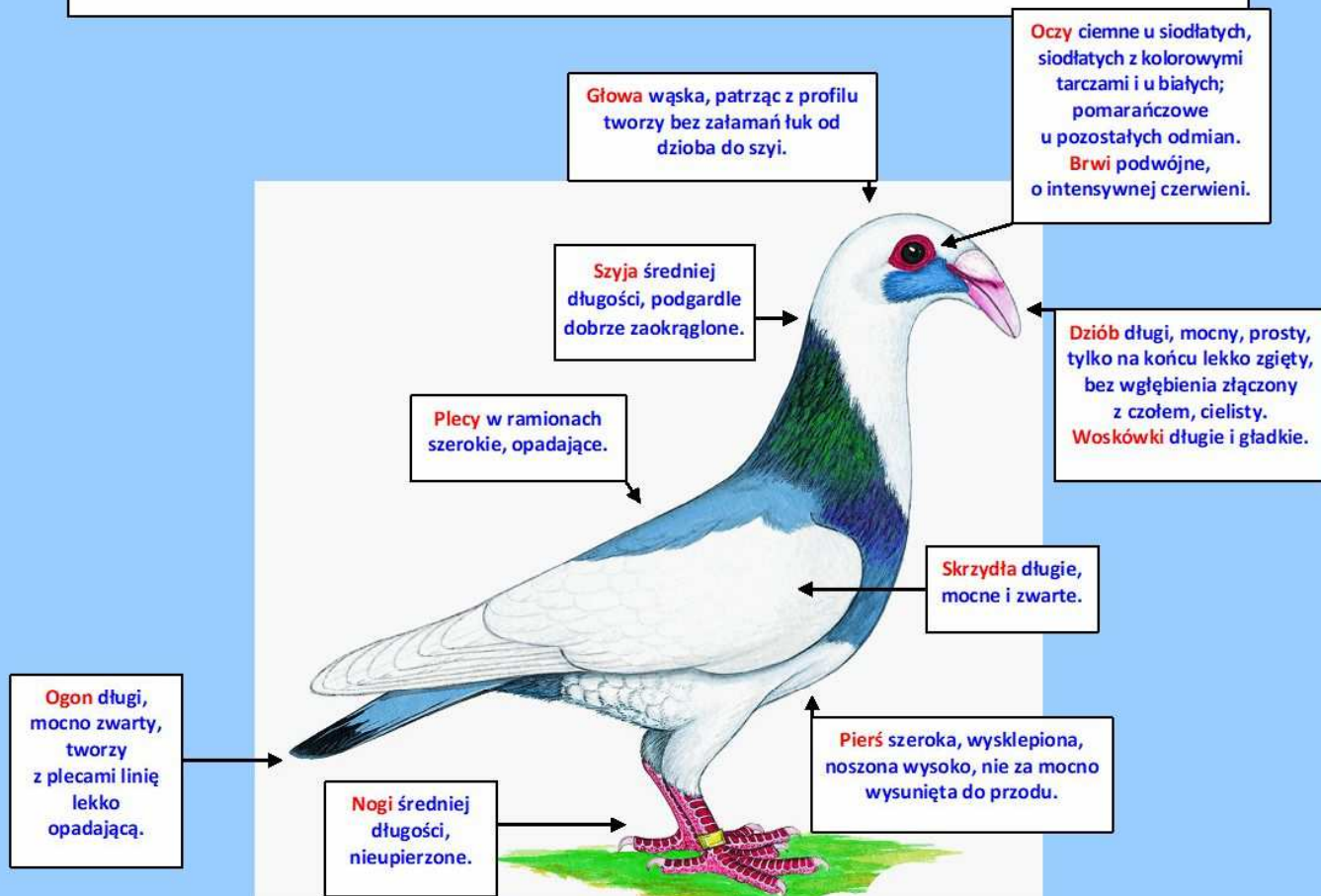
Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Bagdeta frankońska (EE 106)

N: Fränkische Bagdette, F: Bagadais de Franconie, A: Franconian Bagdad

Pochodzenie: Frankonia, głównie Szwajcaria Frankońska (Niemcy)

Charakterystyka ogólna: Silny gołąb, o nieco wydłużonym i opadającym korpusie, z zaokrągloną głową i mocnym, prostym dziobie.

Upierzenie: sprężyste, przylegające.

Kolory i rysunek: Jednobarwne: białe, czarne, czerwone, żółte, niebieskie z czarnymi pasami lub bez pasów, niebieskie grochowe, niebieskoptowe i grochowe niebieskoptowe.

Siodłate i siodłate z kolorowymi tarczami w tych samych kolorach.

Kolory nasycone. U siodlatych biała jest głowa i możliwie nisko sięgający śliniak, brzuch, podudzia i skrzydła wyjątkiem kolorowych piór w ramionach. Kolorowe są policzki, plecy, tylna część szyi, piersi oraz ogon.

U siodlatych z kolorowymi tarczami kolorowe są tarcze skrzydeł, białych jest od 10 do 14 lotek, pióra łokcia i cienka linia poniżej łokcia. Pozostałe upierzenie jest identyczne z siodlatymi.

Duże wady: Ociężały korpus, pozioma, za wysoka lub za głęboka postawa, szeroka i płaska głowa, wgłębienie między czołem a dziobem, cienki lub zakrzywiony dziób, blade brwi, ubogie kolory, brak kolorowych policzków lub inne braki w rysunku.

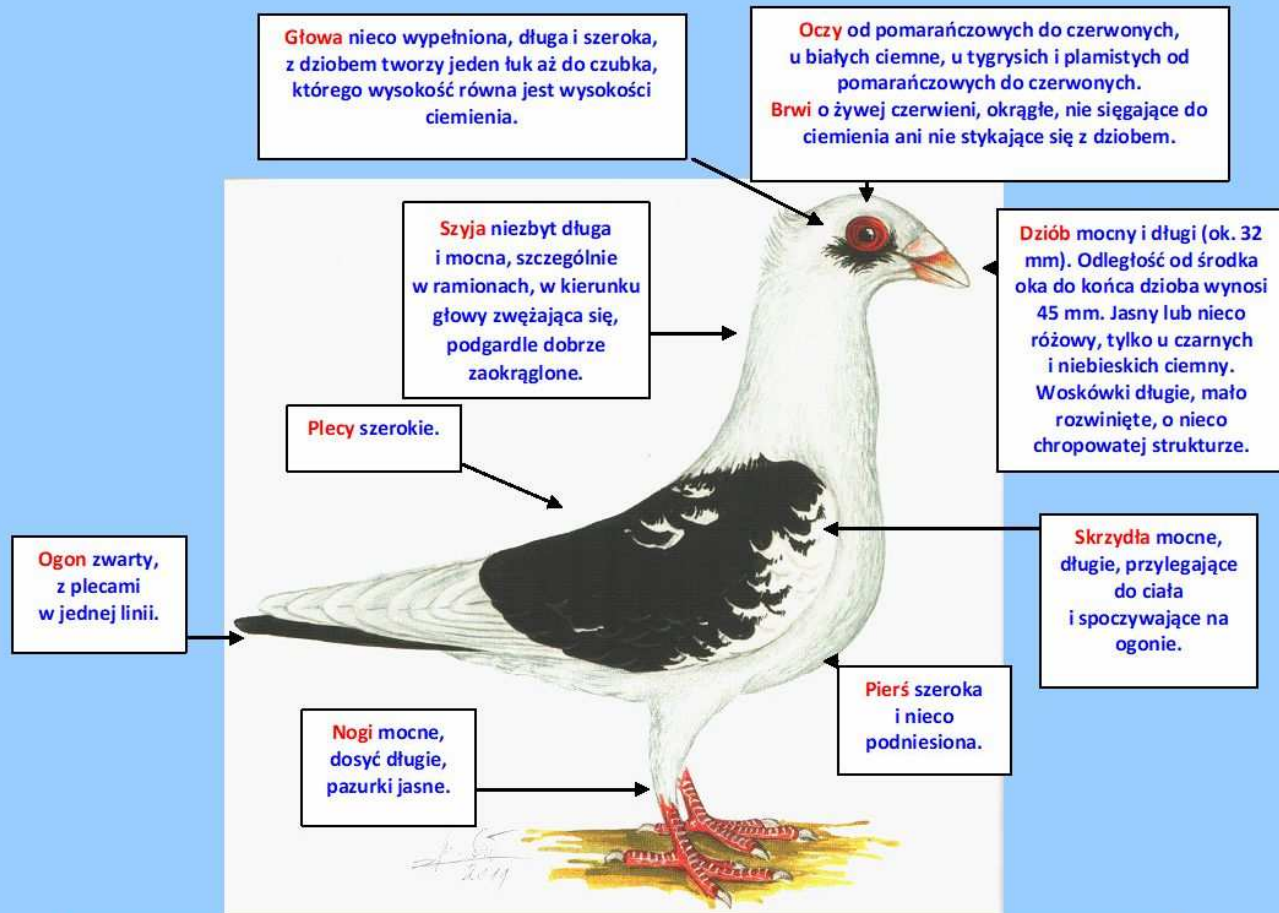
Dane do oceny: Wygląd ogólny – typ i postawa – głowa i dziób – kolor upierzenia i rysunek.

Bagdeta morawska (EE 111)

N: Mährische Bagdette, F: Bagadais de Moravie, A: Morovia Bagdad

Pochodzenie: Dolne Morawy (Czeska Republika)

Charakterystyka ogólna: Gołąb o silnej budowie, o charakterystycznej budowie głowy z czubkiem i o czerwonych brwiach. Waży około 600 g.

Upierzenie: gęste, przylegające do ciała, pióra krótkie, mocne i elastyczne.

Kolory i rysunek: Biały, czarny, kawowy (dun), czerwony recesywny, żółty recesywny, niebieski, czerwono-płowy, żółto-płowy. Kolory powinny być czyste, intensywne, lśniące, a rysunek regularny.

Jednobarwne: białe, czarne, kawowe (dun), czerwone recesywne, żółte recesywne. Z pasami i grochowe: niebieskie, czerwono-płowe, żółto-płowe. Tygryśskie i plamiste w powyższych kolorach.

Wady: Wykluczające: perłowe oczy, brak czubka.

Duże: Mała, wąska i słaba figura, nietypowa głowa, ciemne brwi, ciemny dziób, za długa i za krótka szyja, brak guza bagdetowego, niskie i nie zgięte nogi, długie i opuszczone skrzydła, wadliwy czubek, waga poniżej 600g.

Małe: nieznaczne odstępstwo od barwy tęczówki, zdecydowanie wyraźna grzywa, błędy w rysunku i kolorze, plamisty dziób, różnokolorowe pazurki.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – budowa korpusu – postawa – głowa – dziób – oczy – brwi – długość i kształt szyi – czubek – kolor i rysunek.

Obrączka
numer 10
II – 2011

Rys. wg wzorca
czeskiego
Grafika: MU

Bagdeta norymberska (EE 105)

N: Nürnberger Bagdette, F: Bagadais de Nuremberg, A: Scandaroon

Pochodzenie: Bliski Wschód. Obecny kształt zawdzięcza hodowcom z Norymbergii i okolic (Niemcy).
Charakterystyka ogólna: Mocny, o wysokiej i poziomej postawie gołąb, z mocnym, łukowato wygiętym dziobem.

Głowa Mocny, o wysokiej i poziomej postawie gołąb, z mocnym, łukowato wygiętym dziobem.

Oczy duże, o śmiałym wyrazie. U sercanych, siodłatych i białych są ciemne, u pozostałych odmian barwnych od pomarańczowych do czerwonych. **Brwi** dość szerokie, o żywo czerwonej barwie.

Szyja długa, smukła, elegancko wygięta, podgardle dobrze

Plecę szerokie, noszone prawie poziomo.

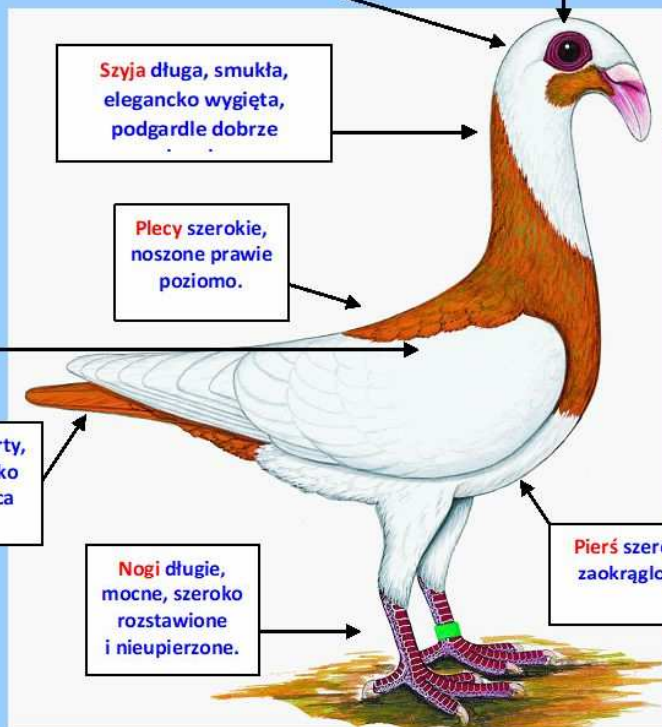
Skrzydła średniej długości, z przodu szerokie, dobrze przykrywające plecy, lotki krótkie.

Ogon dość krótki, zwarty, noszony poziomo, tylko nieco dłuższy od końca lotek.

Nogi długie, mocne, szeroko rozstawione i nieupierzone.

Pierś szeroka, zaokrąglona.

Dziób w kształcie rogu, długi, mocny, dobrze zamknięty, będący przedłużeniem łuku głowy, tępy. Górna część dzioba mocniejsza aniżeli dolna. U sercanych, siodłatych i całkowicie białych, żółtych i czerwonych jest cielisty; u całkowicie czarnych i niebieskich koloru rogowego. U całkowicie czarnych i niebieskich oraz sercanych i siodłatych w tych kolorach, dopuszczalny jest delikatny ciemniejszy nalot na dolnej części dzioba. **Woskówki** w kształcie serca, białe przypudrowane.

Upierzenie: mocno przylegające.

Kolory i rysunek: Kolory nasycone. Jednokolorowe: biały, czarny, kawowy (dun), czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, niebieskoplewy, niebieski grochowy, niebieskoplewy grochowy. Sercate (gąski): czarny, kawowy (dun), czerwony, żółty, niebieski, niebieskoplewy, niebieski grochowy, niebieskoplewy grochowy. Siodłate: czarny, kawowy (dun), czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, niebieskoplewy, niebieski grochowy, niebieskoplewy grochowy.

Sercate: biała jest głowa, przednia część szyi (śliniak), skrzydła z wyjątkiem piór na ramionach (serce), plecy, brzuch i podudzia. Na policzkach pod oczami aż do nasady dzioba z obu stron znajduje się kolorowa plama (policzki).

Siodłate: tarcze skrzydeł są kolorowe, białe są od 10 do 14 lotek oraz od łokcia delikatny pasek w dolnej części skrzydeł. Pozostałe części upierzenia są identyczne z rysunkiem sercanych (gąsek). Plamka bagdeta (kolorowa pozioma plamka, przechodząca przez oko) nie jest uważana za wadę. Ubogie kolory, nieznaczne odchylenia od rysunku nie wykluczają bardzo dobrej oceny. Kolorowy klin jest pożądanym.

Duże wady: Wklęsnięcia, szeroka, płaska lub okrągła głowa. Szpiczasty, krótki, cienki, zbyt zakrzywiony dziób, krótka szyja, za krótkie nogi, za wąty korpus, opadająca postawa, blade brwi, ubogie kolory i wadliwy rysunek.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – głowa i dziób – wielkość tułowia i postawa – długość szyi i nóg – kolor – rysunek .

Obrączka
numer 9
II – 2011

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Bagdeta ostrawska (EE 109)

N: Ostrauer Bagdette, F: Bagdetais d'Ostrava, A: Ostrava Bagdat

Pochodzenie: Ostrava i okolice (Czeska Republika)

Charakterystyka ogólna: Gołąb o silnej strukturze ciała, wyprostowanej postawie. Typową cechą tej rasy jest głowa, szyja i okolice ramion, których linia wraz z dziobem jest w kształcie litery „S”. Charakterystyczny jest również na przedniej części szyi żabot. Postawa jest elegancka i dumna.

Głowa wąska, wraz z czołem wydaje się być długa, o nieco spłaszczonym ciemieniu. Patrząc z boku, począwszy od dzioba aż do tylnej części szyi, tworzy długi łuk, który u samców jest szczególnie długi.

Oczy duże, perłowe, u białych ciemne. **Brwi** szerokie, gładkie, nie wystają ponad górną część głowy. U starszych gołębi bardziej rozwinięte i pomarszczone.

Dziób stosunkowo mocny, średniej długości, pochylony w dół i tworzy nieprzerwany łuk z czołem. Czarne i niebieskie mają dziób ciemny, czerwone koloru rogowego, u pozostałych odmian jest jasnoróżowy. **Woskówki** długie, dobrze rozwinięte, gładkie i białe przypudrowane. U starszych gołębi nieco pomarszczone.

Szyja niezbyt mocna, u podstawy dość słaba, wygięta, z guzem bagdetowym, na podgardlu rozciągnięta żyła pomiędzy dziobem a dolną częścią gardła.

Plecy mocno opadające.

Pierś nieco wystająca i podniesiona.

Skrzydła stosunkowo długie, lekko przylegające do ciała, spoczywają na ogonie i nie krzyżują się. W łokciach nieco wysunięte do przodu i odstające.

Ogon stosunkowo długi, wąski, noszony w linii grzbietu, lekko dotyka ziemi.

Nogi długie, nieupierzone, skoki czerwone, podudzia wyraźnie wydłużone, kolor pazurków zgodny z kolorem dzioba.

Upierzenie: krótkie, gładkie i przylegające. Pomiedzy górną a dolną częścią szyi znajduje się dość długi żabot, którego pióra skierowane są na boki.

Kolory i rysunek: Występuje w kolorach znanych u gołębi pocztowych. Grochowe, pasiaste, białolote (od 3 do 9 białych lotek), tygrysie i plamiste. Do barwy i rysunku nie przywiązuje się większej wagi.

Wady:

Wykluczające: krótka, kostkowa głowa, brak żabotu.

Duże: niewłaściwy kształt głowy i dzioba, brak żyły, krótka i mocna szyja, niewyraźny esowaty kształt szyi, niewyraźny guz bagdetowy, niewłaściwa, niska postawa, krótkie nogi, grube brwi i woskówki.

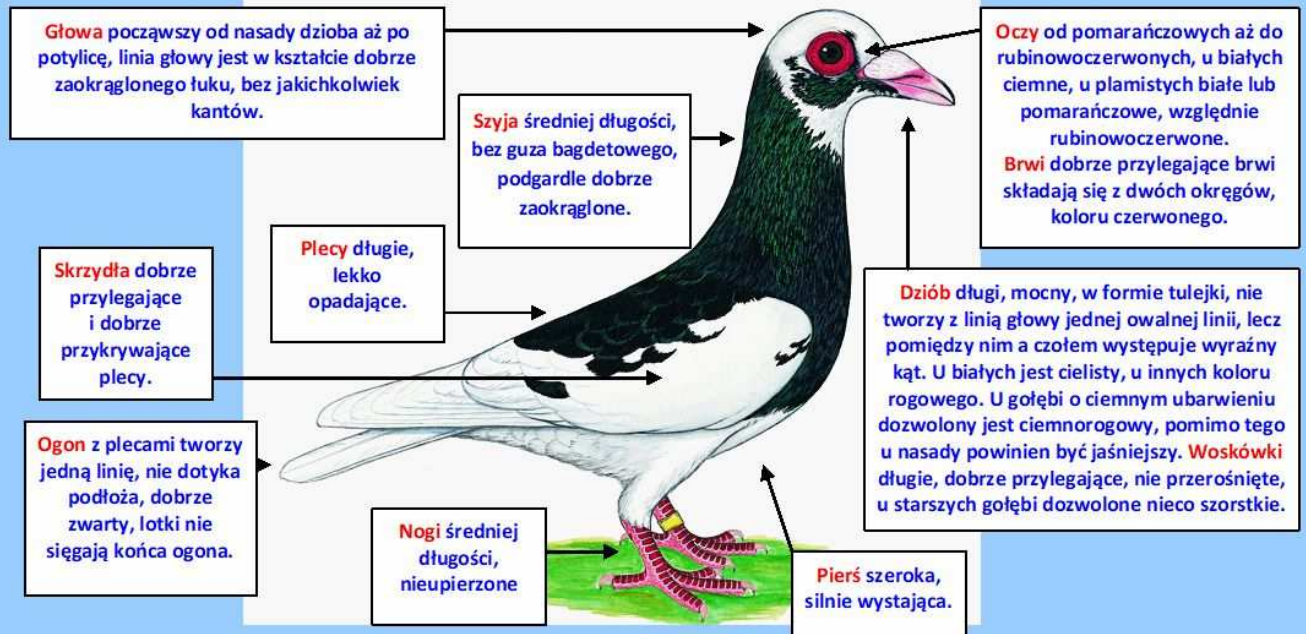
Małe: przekrwione tęczówki, nie wysunięte do przodu i nieodstające skrzydła w łokciach, opuszczone skrzydła, szeroki ogon, wadliwa struktura upierzenia.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – budowa korpusu i postawa – kształt głowy i szyi – długość i postawa nóg – oczy i brwi – woskówki – pierś – kolor i rysunek.

Bagdeta sztainhaimska (EE 108)

N: Steinheimer Bagdette, F: Bagadais de Steinheim, A: Steinheim Bagdad

Pochodzenie: Pochodzenie orientalne. Współczesny wygląd rasa zawdzięcza hodowcom z Hesji (Niemcy), szczególnie z Steinheim nad Menem i z okolic. **Charakterystyka ogólna:** Duży, mocny gołąb, o wydłużonym korpusie, z szeroką piersią, o postawie prawie poziomej i średniej wysokości. Duży, mocny gołąb, o wydłużonym korpusie, z szeroką piersią, o postawie prawie poziomej i średniej wysokości.

Upierzenie: gładkie, przylegające.

Kolory i rysunek: Czarny, kawowy (dun), czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, niebieski bez pasów, niebieskopłowy z ciemnymi pasami, niebieskopłowy bez pasów, mączny z ciemnymi pasami, mączny bez pasów, czerwonopłowy z pasami, żółtopłowy z pasami, grochowy niebieski, grochowy czerwonopłowy, grochowy żółtopłowy, skowronkowy, ciemno grochowy niebieski, ciemno grochowy czerwonopłowy, ciemno grochowy żółtopłowy; plamiste w powyższych kolorach; biały; tygrysie w kolorze czarnym, czerwonym, żółtym. Kolory powinny być możliwie czyste, intensywne i rozłożone na korpusie równomiernie. Czarne z zielonkawo lśniącymi piórami, kawowe mają gen rozjaśniający kolor czarny, niebieskie z równomiernie rozłożonym kolorze na tarczach, z czarnymi pasami lub wyraźną czarną grochowatością, niebieskopłowe z równomiernie rozłożonym kolorze na tarczach, z ciemnymi pasami lub wyraźną ciemną grochowatością. Mączne z lub bez pasów, jak również skowronkowe z piórami w kolorze ochry na piersi. Czerwonopłowe z winnoczerwonymi pasami i piersią, również w tym kolorze grochowatość, z lotkami i sterówkami popielatymi, z ogonem bez wstęgi. Żółtopłowe z żółtymi pasami i piersią, również w tym kolorze grochowatość, z lotkami i sterówkami jasnopielatymi, z ogonem bez wstęgi, oraz z lub bez pigmentacji w kolorze podstawowym. U płowych szczególnie cenione są czyste tarcze. Pasy powinny być wyraźne, czyste, równoległe biegnące, grochowe zaś z równomiernym rysunkiem. U ciemno grochowych możliwie ciemny rysunek, z lub bez obramowanego rysunku. Tygrysie w podstawowej barwie z białymi piórami, możliwie równomiernie rozłożonymi, ogon i przynajmniej 7 lotek w kolorze podstawowym. Plamiste mają plamisty rysunek w stosunku 50 do 50%, w krańcowym przypadku od 30 do 70%. Gołębie z pojedynczymi białymi piórami nie są zaliczane ani do tygrysi, ani do plamistych.

Duże wady: Za mała lub za krótka figura, gruba głowa, płaskie ciemię, brak kąta rozwartego między dziobem a czołem, żyła, za długa lub za krótka szyja, guz bagdetowy, blade brwi; cienki, krótki lub wygięty dziób; całkowicie czarny dziób, za grube woskówki, za wysoka lub za niska postawa, luźne upierzenie, duże braki w kolorze i rysunku.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – budowa korpusu i postawa – głowa – dziób – brwi – kolor oczu – kolor i rysunek.

Obrączka
numer 9
II – 2013

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Brodawczak ostrowiecki (EE 117)

N: Ostrowietzer Warzentaube, F: Pigeon caronculé 'd Ostrowiec, A: Ostrowiec Wattle Pigeon

Pochodzenie: Wyhodowany w połowie XX wieku w Ostrowcu Świętokrzyskim i jego okolicach. Sprowadzane z Lwowa gołębie o barwie kasztanowo-czerwonej, z jasnymi lotkami i ogonem, krzyżowano z miejscowymi gołębiami krótkodziobymi, staropolskimi brodawczakami, zwanymi buldogami. Z tych krzyżówek powstał w obecnym wyglądzie brodawczak ostrowiecki, którego dawniej nazywano brodawczakiem świętokrzyskim. **Charakterystyka ogólna:** Gołąb średniej wielkości, nieco większy od brodawczaka polskiego, sylwetką przypominający gołębia pocztowego.

Oczy duże, od żółtopomarańczowego do koloru ciemno czerwonego. **Brwi** mięsiste, brodawkowato rozwinięte, kolistkie i równomiernie obwładające oko, koloru cielistego, lekko przypudrowane.

Głowa dość duża, o szerokim i niskim czole. z profilu czoło jest ukośne, góra czaszki lekko spłaszczona, tył głowy łączy się łukowato z linią szyi.

Szyja średniej długości, niezbyt gruba, szeroka u podstawy, podgardle łagodnie zaokrąglone.

Plecy krótkie, w ramionach nieco wklęsłe, opadające w kierunku ogona.

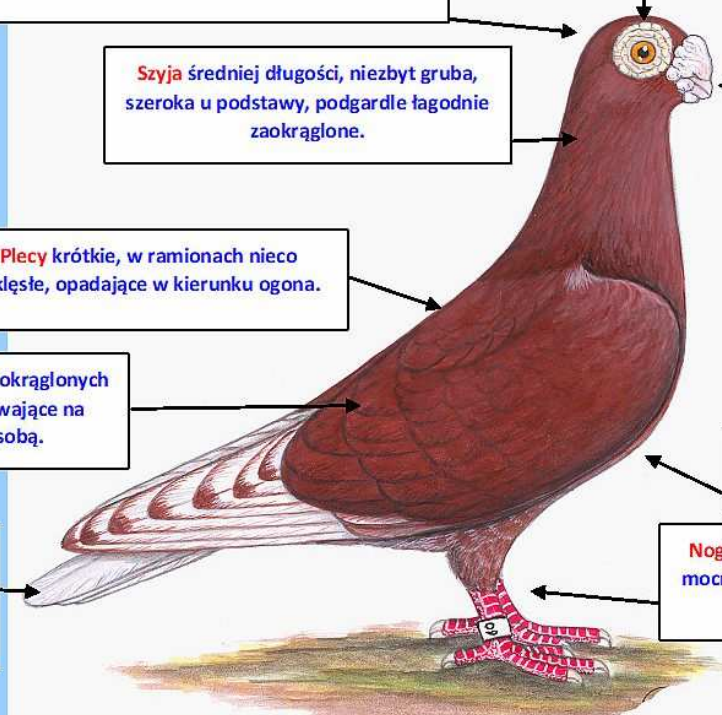
Skrzydła dobrze przylegające, o zaokrąglonych ramionach, lotki długie, spoczywające na ogonie, nie krzyżują się ze sobą.

Ogon średniej długości, dobrze zwarty i o około 2 cm dłuższy od skrzydeł.

Dziób części dzioba równej grubości i dobrze zwarte, koloru rogowego. górna szczęka stanowi przedłużenie ukośnie opadającej linii czoła. woskówki szerokie i silnie rozwinięte. na dolnej części dzioba u gołębi starszych powinny dodatkowo występować trzy brodawki (środkowa większa i dwie boczne, mniejsze umieszczone blisko kątów nasady dzioba). Brodawki koloru szarocielistego i biało przypudrowane.

Pierś szeroka, zaokrąglona, dobrze umięśniona.

Nogi średniej długości, dość mocnej budowy, skoki i palce nieupierzone.

Upierzenie: bogate, dobrze przylegające.
Kolory i rysunek: Kasztanowoczerwony z jasnym ogonem i lotkami I rzędu. Lotki delikatnie obrzeżone podstawowym kolorem. Końce lotek nieco szerzej.

Duże wady: Wąskie i wysokie czoło, łukowa linia profilu głowy. Dziób za długi, mało szeroki u podstawy, spiczasty, osadzony pod złym kątem w głowie. Płaskie i wąskie woskówki, brak brodawek na dolnej części dzioba u gołębi starszych. Wąskie brwi, spłaszczone, koloru różowego lub żółtego, nierównomiernie szerokie. Szyja wydłużona, za cienka. Wąska pierś, długi lub szeroki ogon. Skrzydła noszone pod ogonem. Wysokie nogi, upierzone skoki i palce. Białe pióra na barwnym tle podstawowym. Kolor inny niż typowy dla rasy. Długa i wąska budowy korpusu.

Uwagi do oceny: Wygląd ogólny – budowa i postawa – głowa – oko – brwi – dziób – woskówki – kolor upierzenia.

Grupa II –
brodawczaki
Obrączka
numer 8

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Brodawczak podkarpacki (EE 119)

N: Karpatenländische Warzetaube; F: Pigeon carandulé des Basess Carpatens, A: Low Carpathian Wattle Pigeon

Pochodzenie: Wyhodowany w okolicach Lwowa na przełomie XIX i XX wieku, skąd rozprzestrzenił się na całe Podkarpacie.

Charakterystyka ogólna: Gołąb silny, średniej wielkości, o nieco pochylonej postawie, sylwetką przypominający gołębia pocztowego. Bardzo płodny, dobrze latający, nieco płochliwy.

Głowa dość duża, o szerokim i ukośnym czole, płaskim ciemieniu, z lekko widoczną kością potyliczną.

Oczy duże, o tęczywce koloru perłowego, u białych ciemne. Dopuszcza się przebarwienia żyłek ocznych w kolorze pomarańczowoczerwonym.

Brwi duże, mięsiste, dobrze rozwinięte, składające się z kilku pierścieni, koloru cielistego, biało przypudrowane. Od wewnątrz może być w kształcie wielokąta. U gołębi starszych wystają poza profil głowy.

Dziób średniej długości, mocny. Górna krawędź dzioba stanowi przedłużenie nieco łukowato opadającej linii czoła. Tępo zakończony. Bardzo szeroki u podstawy, obie części dzioba równej grubości dobrze zwarte, koloru rogowego, dopuszczalna czarna muszka. Woskówki bardzo dobrze rozwinięte, szerokie w środku podzielone, u starszych osobników chropowate i pomarszczone. Brodawki pod dziobem u starszych gołębi powinny zakrywać co najmniej 1/3 dolnej części dzioba.

Szyja średniej długości, niezbyt gruba, szeroka u podstawy.

Plecy krótkie, w ramionach nieco wklęsłe, opadające w kierunku ogona.

Skrzydła Dobrze przylegające, zaokrąglone w ramionach, lotki długie, dość zwarte, spoczywające na bocznych sterówkach ogona.

Ogon Długi, średnio zwarty, dłuższy nawet o około 2 cm od końca lotek.

Pierś Umiarkowanie szeroka, zaokrąglona, lekko

Nogi Średniej długości, lekko ugięte, mocnej budowy, skoki i palce nieupierzone. Kolor pazurków rogowy.

Upierzenie: Bogate, gęste, dobrze przylegające.

Kolory i rysunek: Czarny, biały, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, niebieski grochowy.

Znane są jednokolorowe oraz plamiste. Kolory możliwie czyste i intensywne. Kolor czarny bez widocznych pasów, z metalicznym połyskiem na szyi. Niebieskie o czystym kolorze, z równymi czarnymi pasami. Plamiste we wszystkich wyżej wymienionych kolorach, z możliwie równomiernie rozłożonym rysunkiem.

Duże wady: Wąskie, płaskie czoło, wąskie, spłaszczone, czerwone lub różowe brwi, dziób zbyt krótki, wąski u podstawy, spiczasty, osadzony pod złym kątem w głowie, płaskie i wąskie woskówki nosowe, brak u gołębi starszych brodawek na dolnej szczęce.

Uwagi do oceny: Wygląd ogólny – głowa – oczy – brwi – dziób – woskówki – budowa – figura – kolor upierzenia.

Grupa II –
brodawczaki
Obrączka
numer 9

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Brodawczak polski (EE 116)

N: Polnische Warzentaube, F: Pigeon caronculé Polonais, F: Polish Wattle Pigeon

Pochodzenie: Wyhodowany na początku XX wieku przez hodowców polskich, na terenach południowo-wschodniej Polski. Duży wkład w uszlachetnienie tej rasy wnieśli hodowcy ze Lwowa i okolic.

Charakterystyka ogólna: Gołąb o harmonijnej, mocnej i zwartej budowie, pomimo tego dość smukły i zgrabny. Nieco mniej niż średniej wielkości, o niskiej postawie oraz o dobrze rozwiniętych woskówkach i brwiach.

Głowa mała, o szerokim lecz niskim, ukośnie opadającym czole, płaskim ciemieniu i łagodnie zaokrąglonej kości potylicznej. Tył głowy łączy się stromo z linią szyi.

Oczy duże, o tęczówce koloru od perłowego do czerwonego, u białych ciemne

Brwi mięsiste, lecz nie porowate i gąbczaste, o strukturze brodawkowej, trzyczędowe, koliście i równomiernie obwodzące oczy, koloru cielistego, nieco przypudrowane.

Dziób krótki, mocny, tępo zakończony, bardzo szeroki u podstawy. obie części dzioba równe, dobrze zamykające się. górna linia dzioba stanowi przedłużenie stromo i ukośnie opadającej linii czoła. **Woskówki** szerokie i silnie rozwinięte, jednak nie porowate i gąbczaste, w środku rozdzielone, białą przypudrowane. u gołębi starszych na dolnej części dzioba powinny obowiązkowo występować trzy brodawki, większa (środkowa) i dwie mniejsze (boczne), umieszczone blisko kącików, koloru szarocielistego, białą przypudrowane.

Szyja umiarkowanie krótka, gruba, podgardle łagodnie zaokrąglone.

Plecy krótkie, w ramionach nieco wklęsłe.

Skrzydła dobrze przylegające do ciała, o zaokrąglonych ramionach, lotki długie, dość zwarte, spoczywające na bocznych sterówkach, sięgają niemal do końca ogona.

Pierś umiarkowanie szeroka, zaokrąglona, uniesiona i wysunięta do przodu.

Nogi umiarkowanie krótkie, mocne, skoki i palce nieupierzone. Kolor pazurków bez znaczenia.

Ogon dobrze zwarty, nieznacznie dłuższy od skrzydeł.

Upierzenie: bogate, dobrze przylegające.

Kolory i rysunek: Czarny, czerwony, żółty, kawowy, niebieski z czarnymi pasami, grochowy niebieski, czerwono-płowy z pasami, żółtopłowy z pasami, kawowopłowy z pasami, niebiesko-płowy z pasami, biały.

Kolor niebieski możliwie jasny, z dwoma czarnymi pasami na skrzydłach i wstęgą w poprzek ogona. U grochowych (jaśniejszych i ciemniejszych) rysunek na tarczach powinien być symetrycznie i równomiernie rozłożony, w ogonie poprzeczna wstęga; niebieskopłowych, czerwono-płowych, żółto-płowych, kawowo-płowych dwa pasy na skrzydłach i wstęga na ogonie. U czarnych, czerwonych i żółtych kolor powinien być intensywny w jednolitej tonacji. Pióra na piersi i szyi powinny mieć metaliczny połysk.

Duże wady: Wąskie lub wysokie czoło, łukowata linia profilu głowy, zbyt długi dziób, spiczasty, źle wstawiony lub mało szeroki u podstawy, płaskie lub drobne woskówki, brak brodawek na dolnej części dzioba u gołębi starszych. Brwi mniej niż trzyczędowe, płaskie lub nadmiernie rozrośnięte (kalafiorowate), koloru różowego lub żółtego, nierównomiernie szerokie.

Uwagi do oceny: Wygląd ogólny – budowa głowy – brwi, dziób i woskówki – budowa – figura i postawa

Grupa II –
brodawczaki
Obrączka
numer 8

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Brodawczak staropolski (EE 120)

N: Altpolnische Warzentaube; F: Ancien Pigeon carpadulé Polonais; A: Old Polish Wattle Pigeon

Pochodzenie: Stara polska rasa brodawczaków, znana już przed I wojną światową. Hodowana w regionie Gór Świętokrzyskich, w okolicach Iwańska, Bogorii, Staszowa i Buska Zdroju.

Charakterystyka ogólna: Gołąb nieco większy niż średniej wielkości, mocnej budowy, krępy, pewnie stojący na mocnych, szeroko rozstawionych nogach, o zachowanej proporcji między wysokością, długością i szerokością.

Głowa duża, czoło szerokie, zaokrąglone, ukośnie opadające w dół, ciemię nieco spłaszczone, linia tyłu głowy i szyi w kształcie łuku.

Oczy duże, w zależności od barwy upierzenia koloru od perłowego do krwisto-pomarańczowego. Ciemne u białych i pstrych z przewagą koloru białego na głowie. **Brwi** dobrze rozwinięte, równo okalające oko, 3 lub 4 rzędowe, brodawkowate, biało przypudrowane, u gołębi starszych wystające ponad linię głowy.

Dziób średniej długości, tępo zakończony, mocny, szeroki, górna i dolna część dzioba równej grubości. **Woskówki** bardzo duże i szerokie, w starszym wieku pofałdowane, oglądane z przodu winny być prostokątne. Na dolnej połowie dzioba występują trzy brodawki: dwie boczne i duża środkowa, koloru szarocielistego, przypudrowane.

Szyja średniej długości, niezbyt gruba, podgardle zaokrąglone.

Plecy szerokie, lekko spłaszczone.

Skrzydła dobrze przylegające do tułowia, w ramionach zaokrąglone, lotki długie, sprężyste, szerokie, spoczywające na bocznych sterówkach ogona.

Pierś szeroka, dobrze umięśniona, zaokrąglona.

Nogi średniej długości, mocne, skoki nieupierzone.

Ogon zwarty, o około 2 cm dłuższy od skrzydeł.

Upierzenie: Bogate, przylegające.

Kolory i rysunek: Biały, czarny, niebieski, niebiesko-płowy, czerwony, żółty, czerwono-czekoladowy.

Kolory wyraźne i nasycone.

Jednobarwne: we wszystkich kolorach.

Plamiste: we wszystkich kolorach. Rysunek powinien być w miarę możliwości równomiernie rozmieszczony.

U pasiastych pasy równomiernie rozmieszczone, u niebieskich czarne, u płowych, niebieskopłowych i czerwoczekoladowych zgodne z kolorem. U niebieskich z pasami i u grochowych ciemny pas na ogonie, obrzeżony na końcu jaśniejszym kolorem.

Duże wady: Słaba budowa, długi i cienki dziób, spiczasty i nie domykający się; brwi wąskie i nierówna, koloru różowego lub czerwone, łzawiące, oczy małe, plamiste u pstrych, cienka i długa szyja, węzeł bagdetowy, woskówki małe i słabo rozwinięte, zaróżowione; skrzydła równe z ogonem, krzyżujące się lotki, noszone poniżej ogona, pierś wąska, słabo umięśniona i zapadnięta, wysokie i słabe nogi, ze śladami upierzenia.

Uwagi do oceny: Wygląd ogólny – głowa z dziobem – woskówki – oczy i brwi – postawa – kolor upierzenia.

Grupa II –
brodawczaki
Obrączka
numer 9

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Dragon (EE 104)

N: Dragoon, F: Dragon, A: Dragoon

Pochodzenie: Anglia. Wyhodowany został z obecnie wymarłych gołębi, zwanych w Anglii jeźdźcami. Pierwsza wzmianka w literaturze ukazała się w 1735 roku. Do XIX wieku używany był jako gołąb pocztowy. **Charakterystyka ogólna:** Gołąb średniej wielkości, mocny, o zdecydowanie wyprostowanej postawie do ok. 45 stopni, poziomo trzymający głowę (lepiej, gdy trochę skierowana jest ona ku górze), o masywnym, tępych dziobie. Woskówki w kształcie klina, wzdłużnie rowkowane, oczy ognistego koloru.

Dziób bardzo mocny, obie części jednakowo silne (mocniejsza dolna połowa podwyższa wartość dzioba), tępy. Dobrze zamknięty, przedłużenie linii szpary dziobowej przebiega pod okiem. U odmian w kolorze niebieskim, czarnym i grochowym niebieskim dziób jest koloru czarnego, u czerwonołupych i czerwonołupych grochowych jest koloru od czarnego do rogowego, u niebieskołupych i niebieskołupych grochowych jest rogowy, u żółtopłowych, grochowych żółtopłowych, żółtych, czerwonych i białych jest jasny, a u gołębi o kolorze grizzly (oszroniony) odpowiedni do koloru podstawowego upierzenia. **Woskówki** zaczynają się tuż za czubkiem dzioba, biegną prosto, lekko wznoszą się w kierunku czoła. Tworzą – gdy patrzy się z boku – klin, a gdy patrzy się z góry mają kształt bąka, ponadto mają wzdłużne rowki, widoczne również u starszych osobników. Woskówki o delikatnej strukturze, harmonijnie są dopasowane do głowy, najwyższe przed czołem, bez zgrubień. Skóra woskówki w dolnej części dzioba u młodych osobników gładka, u starszych dopuszczalne jest tworzenie się drobnych brodawek.

Głowa szeroka między oczami, z lekkim wysklepieniem między brwiami, w kształcie klina zwężającego się w kierunku dzioba (bez zagięć), tuk głowy dobrze wygładzony, przechodzący w szyję.

Szyja wychodząca z ramion pełna, raczej krótka aniżeli średniej długości, jedynie z nieznacznym przewężeniem.

Plecy w ramionach szerokie, klinowo zwężające się w kierunku ogona, opadające pod kątem około 45°.

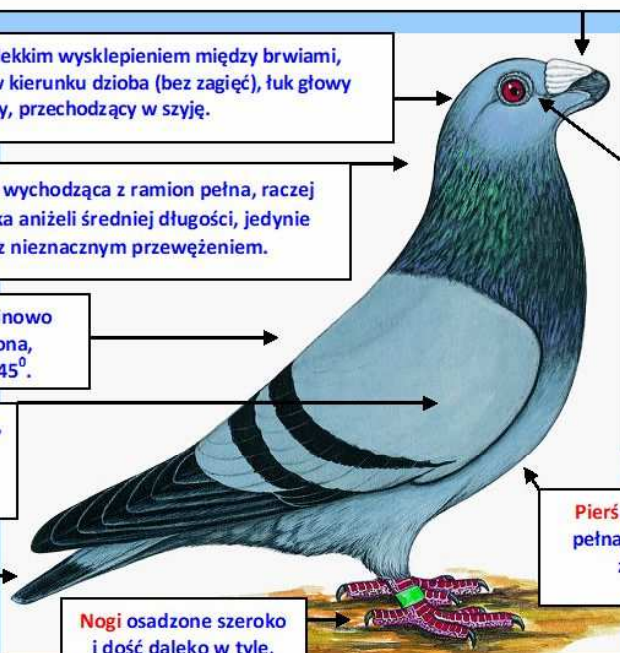
Skrzydła mocne, szerokie, dobrze przykrywające plecy, widoczny łokieć.

Ogon stosunkowo krótki, dobrze zamknięty, opadający i tworzy jedną linię z plecami.

Nogi osadzone szeroko i dość daleko w tyle, krótkie, nieupierzone, mocne podudzia.

Oczy o śmiałym spojrzeniu, błyszczące, od rubinowoczerwonych u gołębi z czarnym dziobem, przez pomarańczowoczerwone u czerwonych, do pomarańczowych u żółtych, do ciemnych u białych. **Brwi** podwójne, w tylnej części oka węższe, nie wystają ponad ciemność i nie dotykają woskówki. U odmian z czarnym dziobem szaroniebieskie (barwa podobna do dojrzałej śliwki), u gołębi z rogowymi dziobami jaśniejsze, a z jasnymi dziobami cieliste. Przepudrowane na białe.

Pierś nieco wysunięta, pełna, szeroka i dobrze zaokrąglona.

Upierzenie: napięte i twarde.

Kolory i rysunek: Niebieski z czarnymi pasami, niebieski grochowy, andaluzyjski, indygo z pasami, grochowy indygo; szymle (Grizzly) w kolorze niebieskim, niebieskołupym, czerwonołupym i żółtopłowym; niebieskołupych i grochowych niebieskołupych; czerwonołupych i żółtopłowych; grochowych czerwonołupych, grochowo żółtopłowych; czerwony, żółty, czarny, biały.

Wszystkie kolory czyste, niebieskie oraz jednobarwne z zabarwionymi plecami, u oszronionych równomiernie wymieszana barwa podstawowa z kolorem białym. Gołębie barwy indygo mają podstawową barwę niebieską, rozjaśnione lotki oraz ogon łącznie ze wstęgą. W przypadku gołębi z rysunkiem na skrzydłach, rysunek jest rdzawoczerwony. Andaluzyjskie mają czaroniebieską głowę, szyję, pierś i brzuch, także ogon, lecz jest on nieco jaśniejszy, ciemnoniebieskie tarcze skrzydeł z piórami możliwie z równomiernie czarno obrzeżone, zaś lotki z ciemnym nalotem. Dopuszczalna jest na nich niezbyt znaczna rdza.

Duże wady: Słaba budowa ciała, cienka, długa szyja, wąska lub kanciasta głowa, dołek za woskówką, cienki dziób, głowa noszona ku dołowi, grube lub niewykształcone woskówki, równomiernie szerokie brwi dookoła oczu, matowe oczy, białe plecy u odmian niebieskich i jednobarwnych.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – głowa z dziobem – woskówki – oczy i brwi – postawa – kolor upierzenia.

Obrączka
numer 9
II – 2017

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Hiszpański brodawczak czerwonobrewy (EE 118)

N: Spanisches Erdbeerauge, F: Oeil-de-fraise, A: Spanish Strawberry Eye

Pochodzenie: Stara hiszpańska rasa, wywodząca się z gołębi, których pierwszą ojczyzną była Północna Afryka, a od wielu wieków sprowadzanych do Europy.

Charakterystyka ogólna: Gołąb średniej wielkości, szeroki w plecach i ramionach, o zwartej budowie, z głową prawie w formie kostki, o wyraźnych intensywnie czerwonych i szerokich brwiach.

Głowa krótka i bardzo szeroka, prawie w formie kostki z zaokrąglonymi krawędziami. U gołębi młodych i samic pomiędzy dziobem a czołem mocno rozwarty kąt. U gołębi starszych, z powodu ciągle rozwijających się woskówek, kąt jest prawie niewidoczny i głowa staje się bardziej zaokrąglona. Głowa z przodu i z tyłu jednakowo szeroka. Najczęściej gładka, czasem z szerokim czubkiem.

Oczy duże i o żywym wyrazie. U wszystkich odmian pożądane oczy perłowe. U białych i plamistych tęcza może być ciemna.

Brwi szerokie, równomiernie okrągłe, o delikatnej strukturze oraz intensywnie czerwone. Składają się z 2 lub 3 koncentrycznych kręgów, które powiększają się ku zewnętrznej krawędzi. U gołębi starych brwi mogą wystawać ponad głowę.

Szyja pełna u podstawy, w kierunku głowy zwężająca się, nie za długa, podgardle dobrze zaokrąglone.

Plecy szerokie w ramionach, ku tyłowi zwężające się, kuper szeroki i dobrze upierzone.

Skrzydła szerokie, długie i dobrze zwarte, sięgające prawie końca ogona, lotki spoczywające na ogonie.

Ogon z szerokimi i długimi piórami. Linia ogona jest przedłużeniem linii pleców.

Nogi krótkie i mocne, gładkie lub z pończoszkami, jednak pazurki i końce palców widoczne.

Dziób mniej niż średniej długości, tępy i gruby, patrząc od przodu w kształcie trójkąta, dobrze zamykający się. Górna i dolna część dzioba jednakowo mocna. U wszystkich odmian barwnych jasnogowoy. Dopuszczalna muszka na końcu dzioba. Woskówki nieco rozdęte, trójkątne, od koloru białego do czerwonego. Przykrywają także środek górnej części dzioba. Z boków woskówki sięgają kątów dzioba. Woskówki powinny być o delikatnej strukturze ziarnistej, prawie gładkie, bez mocnych obręzków i wybrzuszeń. Na dolnej części dzioba występują trzy nieduże czerwone brodawki, jedna w środku, pozostałe dwie z boków. Z biegiem lat brodawki te powiększają się i stopniowo tworzą czerwony obręcz, sięgającą od jednego kąta dzioba do drugiego.

Piers podniesiona, szeroka i lekko zaokrąglona.

Upierzenie: gładkie, przylegające.

Kolory i rysunek: Jednokolorowe: czarne, czerwone, żółte, białe. Plamiste: czerwone i żółte.

Wszystkie kolory czyste i błyszczące. U plamistych możliwie równomierny podział na białe i kolorowe pióra. Gołębie z pojedynczymi piórami kolorowymi, lub białymi nie są zaliczane do plamistych.

Duże wady: Duży i ciężki korpus, długi lub duży dziób, za mocno rozwinięte woskówki, czerwone lub pomarańczowe oczy, źle rozwinięte, blade lub gąbczaste brwi, opuszczone skrzydła, za długie nogi, matowe pióra, duże błędy w rysunku.

Dane do oceny Wygląd ogólny – głowa – brwi – dziób – woskówki – kolor oczu – postawa – nogi – kolor upierzenia.

Obrączka numer 8 dla gładkonogich, 9 dla gołębi w pończoszkach.
II – 2009

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Indian angielski (EE 102)

N: Indianer, F: Barb Anglais, A: Barb

Pochodzenie: Do Europy dotarł z Afryki Północnej poprzez Cypr oraz bezpośrednio drogą morską do Holandii, a stąd do Anglii i Niemiec. Jego angielska nazwa – barb (berberyjczyk), świadczy o jego północnoafrykańskich korzeniach. W Anglii został ujednolicony fenotyp sprowadzonych z kontynentu gołębi.

Charakterystyka ogólna: Gołąb niezbyt duży, o długości od 30 do 35 cm, o niskiej postawie i poziomej sylwetce. Charakterystyczną cechą są: bardzo duże i rozwinięte brwi i włoskówki.

Głowa bardzo szeroka (od 2,5 do 3 cm), jednakowo na całej długości, łukowato zaokrąglona, o stosunkowo wysokim i wysklepionym czole. Linia czoła i dzioba bez załamania.

Oczy perłowe, u białych i srokatych z białą głową ciemne. Nieliczne czerwone żyłki dopuszczalne. Odległość od środka oka do nasady dzioba nieco ponad 2 cm.
Brwi bardzo duże, czerwone, nieco mięsiste, w każdej części tej samej struktury, składające się z kilku pierścieni, o jednakowym promieniu z każdej strony. Patrząc z góry równoległe. U gołębi starszych wystają ponad ciemię.

Dziób bardzo krótki, szeroko osadzony, tępo zakończony i nieco skierowany ku dołowi. Obie części dzioba jednakowej grubości, koloru cielistego, u czarnych i niebieskich dozwolona jest na górnej części dzioba tzw. muszka. **Włoskówki** duże, w środku przedzielone, u starszych porowate, podobne do połowy orzecha włoskiego, białe przypudrowane. Na dolnej części dzioba przy samej jego nasadzie trzy brodawki, dwie po bokach, jedna w środku. U gołębi starszych łączą się one z sobą.

Szyja krótka, u nasady szeroka, zwężająca się w kierunku głowy, z tyłu płaska, podgardle dobrze zaokrąglone.

Płecy w ramionach bardzo szerokie, zwężające się kierunku ogona.

Skrzydła szerokie, spoczywające na ogonie, przylegające do

Ogon szeroki i krótki, składający się z 12 sterówek ściśle do siebie przylegających.

Pierś szeroka i nieco wysunięta do przodu.

Nogi krótkie, dość grube, podudzia dobrze widoczne, skoki czerwone, nieupierzone, palce dobrze rozstawione, pazurki koloru dzioba.

Upierzenie: bogate, gęste, pióra dość długie i szerokie.

Kolory i rysunek: Jednokolorowe w kolorze czarnym, białym, czerwonym, żółtym, kawowym (dun), niebieskim z czarnymi pasami oraz niebieskim grochowym; plamiste w tych samych kolorach.

Kolor czarny powinien być kruczoczarny, szyja z zielonkawym, metalicznym połyskiem; czerwony (szyja z metalicznym połyskiem) i żółty intensywny, bez szarości na pokrywie ogona i na brzuchu (nieznaczna szarość nie zalicza się do dużego błędu); kawowy w różnych odcieniach, lecz równomiernie rozłożony; biały czysty, satynowolśniący; niebieski czysty i możliwie jasny. Plamiste możliwie z równomiernie rozłożonymi plamami białymi i kolorowymi.

Duże wady: Długa i wąska figura, wysokie i cienkie nogi, wąskie czoło, załamania na linii głowy, cienki i szpiczasty dziób, małe lub zbyt przerośnięte brwi i włoskówki, gąbczaste i nierówne pierścienie brwi, niewłaściwy kolor oczu, brwi i dzioba, nieczyste kolory, słabe upierzenie.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – budowa i postawa – budowa głowy – oczy, brwi, dziób, włoskówki – upierzenie, struktura piór i kolory.

Obrączka
numer 10
II – 2013

Grafika: MU

Indian niemiecki (EE 103)

N: Deutsche Indianer, F: Indien type Allemand, A: German Barb

Pochodzenie: Przed kilkoma wiekami indian w kilku różniących się od siebie odmianach, został sprowadzony ze Wschodu do Afryki Północnej, skąd przez Cypr dostał się do Holandii, Anglii i Niemiec. Dotarł także drogą lądową do Wschodniej Europy. Źródła podają, że stosunkowo duży indian od dawna hodowany był w Polsce, skąd sprowadzony został do Francji. Nazywany był tam indianem polskim. Duży indian z Francji został uszlachetniony przez hodowców niemieckich i otrzymał nazwę indiana niemieckiego. **Charakterystyka ogólna:** Silny, szeroki, zwarty gołąb, o średniowysokiej postawie. Główną cechą rasy jest głowa z dużymi i szerokimi woskówkami na górnej części dzioba, z trzema podzielonymi brodawkami na dolnej części dzioba, który jest tak samo szeroki jak górna jego część oraz okrągłe karminowoczerwone brwi.

Oczy tęczówka perłowa, u białych czarna, u plamistych perłowa lub ciemna, u młodych gołębi dopuszczalna jest nieco czerwona tęczówka (czerwonawe żyłki). **Brwi** o delikatnej strukturze ziarnistej, cienkie, koloru karminowo-czerwonego, równomiernie okalające oczy.

Głowa z profilu głowa i dziób tworzą nieprzerwaną, łagodnie łukowatą linię, jednakowo szeroka przed jak i za oczami, otwórka

Dziób bardzo szeroki, średniej długości. Górna i dolna część dzioba jednakowo silna, obie części dobrze do siebie przylegają, zharmonizowany z linią głowy, koloru jasnego, u czarnych i niebieskich dopuszcza się kolor ciemniejszy. **Woskówki** bardzo szerokie, u gołębi starych szczególnie rozwinięte, lecz gładkie. W środku przedzielone, u starszych mogą być nieco chropowate. Na dolnej części dzioba znajdują się trzy brodawki – jedna na środku, a dwie mniejsze przy kątach szpary dziobowej.

Szyja średniej długości, szeroko wychodząca z ramion, nieco odulana do tyłu.

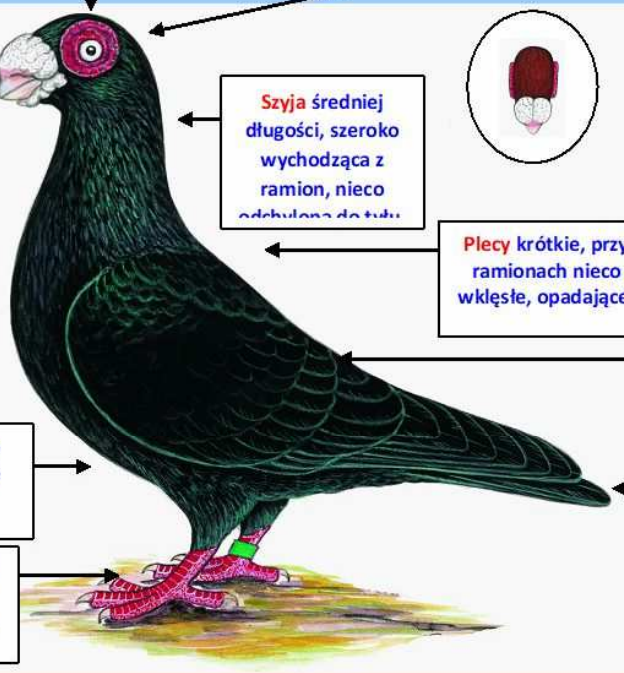
Plecy krótkie, przy ramionach nieco wklęsłe, opadające.

Skrzydła dość długie, niezbyt zwarte, lotki spoczywające na bokach ogona.

Pierś bardzo szeroka, mocno wysunięta do przodu, dobrze zaokrąglona.

Nogi średniej długości, nieupierzone.

Ogon wąski, niewiele wystający poza lotki.

Upierzenie: sprężyste, przylegające.

Kolory i rysunek: Czarny, kawowy (dun), czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, niebiesko-płowy, biały. plamiste we wszystkich powyższych kolorach.

Kolory intensywne, jednolicie czyste, jednak to nie ma decydującego znaczenia przy ocenie. plamiste powinny posiadać na białym tle mniej więcej połowę piór kolorowych i odwrotnie, na podstawowym kolorze około połowę piór białych.

Duże wady: Długi i wąski korpus, za długi ogon, za wysoka postawa, wąskie czoło, cienki i szpiczasty lub za krótki dziób. Mało rozwinięte woskówki u gołębi wieloletnich, gąbczaste, nabrzmiące, łzawiące brwi.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – głowa (brwi, woskówki) – budowa i postawa – kolor oczu – kolor upierzenia.

Uwaga!

Rozwój gołębia trwa około czterech lat. Przez ten czas dość długi profil głowy, dzięki rozwojowi woskówki i brwi, zostaje jakby nieco skrócony. W końcu tego okresu będziemy mieli przed sobą pełny obraz indiana z właściwą strukturą brwi i woskówki. U samic woskówki i brwi są mniej rozwinięte, aniżeli u samców.

Karier (EE)

N: Carrier, F: Carrier, A: Carrier

Pochodzenie: Bardzo stara rasa gołębi posłańców, pochodząca z Azji Mniejszej i Północnej Afryki, przed kilkoma wiekami sprowadzona do Europy. W Anglii została uszlachetniona. W połowie XIX wieku sprowadzona została do Niemiec.

Charakterystyka ogólna: Duży, muskularny, o wysokiej postawie gołąb, o niezbyt mocnym upierzeniu, o bardzo ciekawie rozbudowanych brwiach i woskówkach na dziobie.

Głowa umiarkowanie szeroka, zaokrąglone nieco spłaszczone ciemię, tylna część głowy zaokrąglona, możliwie wraz z dziobem trzymana poziomo.

Oczy o inteligentnym wyrazie, koloru od czerwonego do pomarańczowego, u brązowych dozwolone jaśniejsze, u białych ciemne, u plamistych ciemne lub od czerwonych do pomarańczowych.

Brwi pierścienie wokół oczu okrągłe, dobrze otaczające gałkę oczną, płasko przylegające, o wyraźnie delikatnej i suchej strukturze, u gołębi starszych bardziej rozwinięte.

Szyja długa, noszona prosto pionowo, smukła, przy tułowiu tylko nieco szersza. Bez guza bagdetowego, podgardle dobrze zaokrąglone.

Dziób prosty, długi, dobrze rozwinięty w formie tulejki, możliwie poziomo noszony; jasny; u czarnych, niebieskich i czerwonołowych dopuszcza się ciemny.

Woskówki z każdej strony zaokrąglone, z najwyższym punktem w środku. Forma i struktura przypominająca jądro orzecha włoskiego, z wiekiem także ich dolna część. Z biegiem lat coraz bardziej rozwinięte. Mocne w budowie, sucho przypudrowane. Otwory nosowe widoczne. Brwi nie

Skrzydła długie, dobrze przykrywające plecy, lotki nie krzyżujące się z sobą, w łokciach wyraźnie wysunięte do przodu.

Plecy długie, płaskie, zdecydowanie opadające.

Pierś umiarkowanie szeroka, płaska lecz mocna.

Ogon długi, dobrze zwarty, z plecami tworzy jedną linię i nie dotyka podłoża.

Nogi długie, nieupierzone, palce dobrze rozstawione, podudzia wyraźnie widoczne.

Upierzenie: skąpe, dobrze przylegające.

Kolory i rysunek: Biały, czarny, kawowy (dun), czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, niebieski bez pasów, grochowy niebieski, niebieskoptowy z ciemnymi pasami, niebieskoptowy bez pasów, grochowy niebieskoptowy, brązowy, brązowoptowy z brązowymi pasami, grochowy brązowoptowy, czerwonołowy z czerwonymi pasami, grochowy czerwonołowy, żółtopłowy z żółtymi pasami, grochowy żółtopłowy. Plamiste w powyższych kolorach.

Pożądane są czyste kolory. Kolor i rysunek, jak również rysunek plamistych nie odgrywają większej roli. U plamistych wystarczą nawet tylko pojedyncze białe lub kolorowe pióra na białym tle.

Duże wady: Pozioma i niska postawa, za krótka i gruba szyja, żyła; czerwone, wilgotne, luźne lub gąbczaste brwi; niesymetryczne lub wzdłużnie rowkowane woskówki, kanciaste woskówki, brakujące woskówki pod dziobem u gołębi starszych; dziób skierowany ku dołowi, cienki, szpiczasty, krótki, zakrzywiony oraz niedomykający się.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – budowa korpusu i postawa – budowa dzioba – woskówki i brwi – struktura upierzenia – kolor i rysunek.

Obrączka
numer 9
II – 2017

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Listonosz polski (EE 114)

N: Polnische Bagdette, F: Bagadais Polonais; A: Polish Bagdad

Pochodzenie: Jest bardzo starą rasą, znaną i hodowaną na terenie Małopolski w rejonie Bochni, Gdowa, Krakowa, Niepołomic, Tarnowa i Wieliczki. Znany jest również pod nazwą – bagdeta polska.

Charakterystyka ogólna: Gołąb duży, silny, o mocnym kościecu, wydłużonej głowie, silnym i prostym dziobie, stojący na lekko ugiętych nogach.

Głowa długa, wąska, proporcjonalna do wielkości ptaka, czoło wydłużone i zwężające się w kierunku dzioba, w części ciemieniowej spłaszczona, tył głowy zaokrąglony, z łagodnym przejściem potylicy w pięknie ukształtowany kark. głowa wraz z dziobem ma kształt długiego klina.

Oczy osadzone wysoko, możliwie w środkowej części głowy, tęczówka jasna, lekko zaróżowiona. u gołębi jednolicie białych oczy są ciemne, a u jednolicie czarnych mają delikatny odcień błękitny.

Brwi umiarkowanie szerokie, płaskie, koloru od cielistego do jasnoszarego, biało przypudrowane.

Dziób długi, gruby, w kształcie klina, tępo zakończony, barwy zależnej od koloru upierzenia (u białych, żółtych, czerwonych dziób jest jasny, u pozostałych odmian do ciemno rogowego).

Woskówki są szerokie, wydłużone, płaskie, biało przypudrowane. dziób z szyją tworzą w miarę możliwości kąt prosty.

Szyja prosta, długa, wysmukła, proporcjonalna do figury, poszerzająca się ku dołowi, dolna część szyi łączy się harmonijnie z tułowiem, podgardle łagodnie zaokrąglone, bez tzw. żyły.

Płecy płaskie, proporcjonalnie wąskie, długie, szersze w ramionach, opadające i zwężające się w kierunku ogona.

Pierś umiarkowanie szeroka, zaokrąglona, lekko uniesiona do góry. mostek wyraźnie widoczny.

Skrzydła długie, szerokie, przykrywające płecy, ramiona lekko wysunięte do przodu, luźno przylegające do tułowia, lotki zwarte i spoczywające na ogonie.

Nogi długie, mocne, lekko ugięte, widoczne podudzia, nieupierzone skoki, kolor pazurków zgodny z kolorem dzioba.

Ogon długi, umiarkowanie zwarty, nie dotykający podłoża. jest przedłużeniem ukośnie opadającej linii pleców.

Upierzenie: Przylegające, sprężyste.

Kolory i rysunek:

Jednokolorowe w kolorze białym, czarnym, czerwonym, żółtym, niebieskim z czarnymi pasami, grochowym niebieskim, grochowym żółtym, grochowym czerwonym, kawowym grochowym, czerwono-płowym, żółto-płowym.

Plamiste w kolorze czarnym, czerwonym, żółtym, niebieskim z czarnymi pasami, grochowym niebieskim.

Białolote w kolorze czarnym, niebieskim z czarnymi pasami, grochowym niebieskim.

Białolote z białym ogonem w kolorze żółtym i czerwonym.

Białe z barwnymi pasami i półksiężycem w kolorze żółtym i czerwonym.

Wszystkie kolory nasycone i czyste. Pióra na szyi i piersi z metalicznym połyskiem. Kolor niebieski występuje w odcieniu jasno niebieskim i ciemno niebieskim. Pasy czyste, wyraźne, nieprzerwane, nie za szerokie i nie stykające się. Grochowe z możliwie równomiernym i wyraźnym rysunkiem na skrzydłach. Pstre mają w miarę możliwości równomiernie rozłożony rysunek (bez plam), lotki i sterówki powinny być zarówno kolorowe, jak i białe. U białych z barwnymi pasami i półksiężycem na białym tle dwa w miarę możliwości dobrze odcięte pasy, na piersi barwny niezbyt duży półksiężyc. Białolote w kolorze czerwonym i żółtym mają oprócz białych lotek (3-9) również biały ogon, natomiast w kolorze czarnym, niebieskim z czarnymi pasami i niebieskim grochowym, białe są wyłącznie lotki w ilości 3-9.

Duże wady: Zbyt krótka lub nadmiernie szeroka głowa, wypukłe lub wklęsłe czoło; czerwona, brązowa lub pomarańczowa tęczówka. Brwi wielorzędowe, mięsiste w kolorze czerwonym lub różowym. Krótka lub gruba szyja, tzw. żyła na podgardlu. Wąska pierś, płecy krótkie lub za szerokie. Skrzydła małe, wąskie, noszone poniżej ogona, krzyżujące się lotki. Ogon szeroki, dotykający podłoża. Nogi niskie, upierzone skoki i palce, żabot na szyi i piersi. Duże odstępstwa od rysunku i barwy.

Uwagi do oceny: Wygląd ogólny – figura i postawa – głowa – dziób – oczy – brwi – kolor i rysunek – nogi.

Grupa II –
brodawczaki
Obrączka
numer 9

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: IMU